

РЕШЕНИЕ

№ 1747

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11985** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Н. Н. П. от [населено място] и с проц.представител адв. Б. против Решение № 4742/23.10.23г по нахд № 10662/22г на СРС, НО, 96ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 5786635/11.11.19г, издаден от СДВР на касатора, на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.1 т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл. ал.21 ал.1 от ЗДвП, като е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 400лв.

В кас.жалба се твърди, че Решението е проц. незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и за отмяна на ел.фиш. Сочи се, че СРС се е произнесъл при неправилно ценене на събраните доказателства, като кредитира декларация по чл.189 ал.5 от ЗДвР, която обаче не е подписана от представляващия ЮЛ-собственик на МПС, а от друго лице/без доказателства да има пълномощия за това/. Не е приобщена пътната книжка на автомобила, а от събраните доказателства е видно, че към момента на нарушението водачът на МПС не е бил в трудови правоотношения с ЮЛ-собственик и няма доказателства МПС да е бил в него към този момент.В съд.заседание касаторът лично и с проц. си представител поддържа жалбата.

Ответникът СДВР не се представлява в съд.заседание, като в писмени бележки на юрк.П. жалбата се оспорва и се моли за отхвърлянето ѝ, претендират се разноски, оспорва се като прекомерен адв.хонорар на касатора. Сочи се, че именно касаторът е

управлявал МПС по време на нарушението, нарушението е извършено с пряк умисъл, като не е маловажно. Водачът е посочен в декларация на ЮЛ-собственик на МПС. Прокурорът от СГП изразява становище за неправилност на решението на СРС и основателност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/в случая има-твърди се проц.нарушение на СРС при събирането и цененето на доказателства/.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, но за мат. и проц.незаконсъобразно, по следните съображения:

Ел.фиш е издаден на касатора П., за нарушение извършено на 11.11.19г в 17.30ч в [населено място]. От Заповед № М-64/10.11.21г е видно, че считано от тази дата се прекратява трудовото правоотношение между П. и „Бултрако Моторс“ АД, като Заповедта е подписана от Изпълнителния директор Д.Нарушението е извършено с МПС с рег. [рег.номер на МПС], собственост към 11.11.19г на „ДСК Лизинг“ АД и с ползвател „Бултрако Моторс“ АД. Първоначално е бил издаден ел.фиш № 3156366/11.11.19г- на К. Г. като законен представител на „Бултрако Моторс“ АД.На 09.03.22г в ОДМВР-П. е входирана Декларация по чл. 189 ал.5 от ЗДвП, от името на ползвателя „Бултрако Моторс“ АД, видно от която автомобилът е бил предоставен на П. към момента на нарушението и той го е върнал обратно в 09.00ч на 12.11.19г. В Декларацията е дописан с друг почерк текста „К. Г.“ /над текста „Бултрако Моторс“ АД/. Първоначално издаденият фиш е анулиран на 13.04.22г и вместо него е издаден процесният ел. фиш- на П.. Видно от жалбата до СРС, П. твърди, че недобросъвестно е посочен от ЮЛ като водач на автомобила, като моли СРС да допусне до разпит едни негов свидетел/който да докаже, че не П. е управлявал МПС по време на нарушението/, както и да се изиска пътната книжка на служебния автомобил/за да се установи на кого е бил предоставен към момента на нарушението/.С Разпореждане от 09.10.22г СРС уважава тези док.искания, като допуска 1 свидетел в режим на довеждане и изисква от „Бултрако Моторс“ АД да представи доказателства, че към момента на нарушението служебният автомобил е бил предоставен именно на служителя П..Видно от извадка от ТР към 03.09.22г, Д. представлява ЮЛ, а тя и К.Г. са членове на Съвет на директорите. ЮЛ не представя пред СРС изисканите доказателства. Пред СРС П. представя Приемо-предавателен протокол, видно от който на 10.11.21г /когато е прекратено трудовото му правоотношение/, е върнал на дружеството друго служебно МПС.Водената от П. свидетелка сочи пред СРС, че не знае каква кола му е била зачислена през м.11.19г и дали той е управлявал процесното МПС по време на нарушението, на около 6 месеца има промяна в предоставените за ползване служебните автомобили, но всеки служебен автомобил има пътна книжка и там пише кой го е управлявал и на кого е предоставен.В съд.заседание адв.Б. отново

настоява СРС да изиска от ЮЛ- пътната книжка на служебния автомобил, за да се установи кой го е управлявал по време на нарушението. СРС изисква от ЮЛ отново вече указаните доказателства/на кого е бил предоставен автомобила към датата на нарушението/, както и пътна книжка на автомобила за 11.11.19г. ЮЛ депозира пред СРС Заповед № М-30/01.07.19г, видно от която процесното МПС е предоставено на П. на 01.07.19г. ЮЛ също сочи, че няма пътна книжка на автомобила, тъй като го е продал. Адв. Б. прави искане- СРС да призове за разпит самия К.Г., който да потвърди дали той е подал декларацията по чл.189 ал.5 от ЗДвП. Пред СРС Г. сочи, че принципно П. е можел да управлява всички служебни автомобили на дружеството/и без да са му предоставени изрично/, като Декларацията по чл.189 ал.5 от ЗДвП е подписана от Д. и не той е изписвал името си върху нея. СРС разпитва като свидетел и Д., която сочи, че тя е подписала декларацията по чл.189 ал.5 от ЗДвП и тя е изписала името на К.Г. в нея, както и че не знае кой автомобил е зачислен на П. към момента на нарушението.

При така събраните доказателства, СРС извел правен извод, че Декларацията по чл.189 ал.5 от ЗДвП няма нередности/въпреки изписването на К.Г., а не на Д. като представляващ ЮЛ/, като от показанията на Д. и Заповедта за предоставен на П. служебен автомобил на 01.07.19г безспорно доказват, че на 11.11.19г именно П. е управлявал МПС. СРС намира нарушението за доказано от обективна и субективна страна и потвърждава фиша като законосъобразен.

Касационният състав намира, че СРС неправилно е ценил събраните доказателства/съществено проц.нарушение/ и поради това е постановил и мат.незаконосъобразно Решение. От всички събрани по нахд доказателства, вкл. свидетелски показания, не се доказва по никакъв начин, че на 11.11.19г в 17.30ч именно П. е управлявал процесното МПС, или поне че към тази дата това МПС му е било зачислено/въпреки, че дори МПС-то да му е било зачислено, това не доказва, че именно той го е управлявал към момента на нарушението, предвид практиката на дружеството всеки служител да може да управлява всеки служебен автомобил и без да му е зачислен и направеното оспорване на авторството на деянието от страна на П./ Първоначалният фиш е бил неправилно анулиран, доколкото декларацията по чл.189 ал.5 от ЗДвП е подписана от Д./без доказателства, че към 09.03.22г именно тя е представляващ ЮЛ/, но пък е изписано не нейното име, а името на К.Г.. СРС е следвало да установи защо Декларацията от ЮЛ се подава чак на 09.03.22г/при първоначален фиш от 11.11.19г/, както и кой е представляващ ЮЛ към този момент/тъй като има данни по делото, че Г. и Д. са си сменяли длъжностите в ЮЛ постоянно/. Авторството на деянието от страна на П. не е доказано по никакъв начин, въпреки събраните доказателства, поради което СРС е следвало да отмени фиша като законосъобразен.

Водим от горното и на осн. чл.221 ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4742/23.10.23г по нахд № 10662/22г на СРС, НО, 96ти състав, по кас.жалба на Н. Н. П. от [населено място]

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 5786635/11.11.19г, издаден от СДВР на касатора, на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.1 т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл. ал.21 ал.1 от ЗдвП, като е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 400лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: